«LA CE MOȘTENIRE TREBUIE SĂ RENUNȚĂM?»

Aș vrea să influențez asupra evenimentelor în favoarea poporului și a oamenilor, indiferent de naționalitate și apartenența de partid, de aceea rog să dați publicității reflecțiile mele.

Eu aș vota pentru păstrarea Uniunii Sovietice înnoite, dacă n-aș vedea că nucleul ei rămîne vechiul aliaj conservativ: P.C.U.S., conducerea supremă militară și K.G.B-ul. Ei se înfățișează ca slugi ale poporului, iar, de fapt, fac totul ca să exploateze poporul și să manipuleze cu acesta după bunul lor plac. Totodată, ei afirmă mereu că acționează în numele poporului, ci eu consider că poporul însuși e în stare să se pronunțe, de aceea nu trebuie să vorbim în numele lui. Anume actualmente poporul are în sfîrșit posibilitatea să-și spună cuvîntul și e foarte important ca el să fie chibzuit.

Așadar, eu mă pronunț pentru Uniunea înnoită a statelor independente, fără puterea P.C.U.S., a conducerii militare și a K.G.B-ului. Dacă această condiție nu poate fi îndeplinită, atunci eu sînt contra unei atare Uniuni. Într-adevăr, după Constituție, republicile au dreptul să iasă din componența U.R.S.S. și deci acest drept trebuie să fie confirmat în realitate, în caz contrar el e o ficțiune și fățărnicie. Tovarășul Gorbaciov ne sperie că ieșirea din componența U.R.S.S. va cauza dispariția statului de mare putere, dar el n-a dovedit că pentru popoare o asemenea dispariție e un lucru rău. Doar în lume oamenii trăiesc nu numai în imperii și trăiesc mult mai bine decît noi. Deci, pentru cine e rău? Probabil pentru acei care au format acest «aliaj» și trăiesc în bunul lor plac pe contul poporului. Atunci, las 'să-și fie ei slugă, căci poporul nu vrea să le mai fie și să-i acopere.

Tovarășul Gorbaciov ne sperie *cu naționalismul, care* își face apariția în republicile ce au obținut suveranitatea, dar nu poate să afirme că acest rău e inevitabil. Doar în lume sînt multe țări mici, în care oamenii nu suferă de naționalism. Apoi naționalismul, de regulă, iscă discordie reciprocă care dăunează la toți, așa că oamenii mai devreme sau mai tîrziu vor prinde la minte și s-or dezice de naționalism. Exemple-s cîte vreți: să luăm, bunăoară, «Pameati», «Ruh» sau F.P.M., care într-o măsură mai mare sau mai mică sînt naționaliste. Apoi ce, se poate oare spune că ele au devenit așa abia acum? Nu, ele au devenit așa în componența U.R.S.S., dar parcă guvernul U.R.S.S. e lipsit de această mateahnă? Eu mă îndoiesc în astă privință, măcar de aceea că membrii guvernului devin oameni care sînt aleși nu după acest însemn.

Apoi, tovarășul Gorbaciov pune în fața noastră iată ce sarcină: cum să împărțim arsenalul atomic al U.R.S.S.? La care eu aș răspunde: dar la ce bun să-l împărțim? Cui el folosește? Doar sînt state care trăiesc și fără arma atomică și nimeni nu le asuprește. De ce pe noi numaidecît trebuie cineva să ne cucerească? Mai ales acum, cînd blocul nord-atlantic însuși pedepsește agresorii, iar O.N.U. efectuează apărarea securității popoarelor în faptă, folosind de altfel principiul securității colective, adică acel principiu, pentru care U.R.S.S. parcă a luptat mereu. Iar acum cînd acest principiu a triumfat, noi nu participăm la acțiunile internaționale, dar numai binecuvîntăm cu anumite rezerve și tremurăm de frică ca nu cumva aceasta să ne atingă și pe noi și ca nu cumva agresorii să nimicească prea mulți dușmani. Apropo, el ar fi putut să nu fie, dacă «politicienii noștri înțelepți și clarvăzători» n-ar fi inspirat Irakul să pornească pe calea socialismului, a dictatului naționalist agresiv, dacă P.C.U.S.-ul nostru n-ar fi înarmat bandele O.E.P., care și-au dat arama pe față și au devenit părtași lui Husein.

Tovarășul Gorbaciov vorbește despre Uniunea înnoită, dar în ce constă primeneala asta? În suveranitate, publicitate, în noile legi? Apoi asta nu-i decît forma, iar viața nu numai că nu s-a schimbat spre bine, ci, dimpotrivă, s-a înrăutățit și n-avem nici o garanție că pe viitor se va ameliora. Vorbind la figurat, Uniunea înnoită mie îmi pare un costum cu cîrpale pe el, iar de aici oricît n-ar fi de frumoase peticele, el tot va fi o haină pentru cei sărmani. Eu consider că costumul nu trebuie cîrpit, dar schimbat. Trebuie să ne dezicem *de tot ceea ce constituie* esența globală a experimentului cu instaurarea Puterii Sovietice și urmările acestuia. Argumentul meu: în orice stat care s-a proclamat pe sine socialist, bîntuie criza economică, politică și morală.

În încheiere vreau să spun că nici un fel de «isme» nu trebuie să fie născocite și descoperite, ci e necesar să dăm posibilitate oamenilor ca să muncească liber și productiv pentru sine și atunci nu va trebui de hrănit poporul, dar tocmai invers — poporul îi va hrăni pe toți. Iată acesta și va fi Socialismul, iar Marx și Lenin n-au nici o atribuție aici. Aceasta-i logica vieții, iar viața e mai înțeleaptă decît toți gînditorii noștri și cei străini.

Boris TRAHTENBERG,
or. Tighina (Bender)